

Grænser og købe Byg eller anden Vaarsæd til Eksport, naar man ikke har noget bestemt Tilsagn om, at man kan komme af med det igen. Jeg gaar ud fra, at Forholdene vil udvikle sig saaledes, at Eksportørerne vil træffe bestemte Aftaler med Landmændene; Landmændene vil komme til at aflevere deres Korn til Eksportørerne mod en foreløbig Udbetaling og Løfte om at faa Andel i Eksportoverskuddet med Fradrag af det Beløb, som den højtærede Landbrugsminister skal have til Statskassen. Om Eksportøren faar Hovedparten af den Del, som kan blive tilovers, eller en mindre Part, skal jeg ikke udtale mig om, det er paa Forhaand ganske umuligt at vide noget om, hvorledes hele dette Forhold vil tilrettelægges sig. Men hvad jeg tror, man med afgjort Sikkerhed kan sige, er, at denne Eksport vil finde Sted i de første Maaneder af Høstaaret, og hvis det nu sker, at Landbrugsministeren, tilskyndet dertil af høje Priser i Udlandet, giver Tilladelse til i Løbet af ganske kort Tid at eksportere 2 Mill. Tdr. Vaarkorn, er der ingen Tvivl om, at den tiloversblevne Mængde af Vaarkorn, der udbydes til almindeligt Salg her i Landet, vil ryge op i formidable Priser; Følgen vil blive, at Husmændene vil komme til at staa overfor Priser paa Vaarkorn, som praktisk talt bliver ubetalelige for dem. Den højtærede Landbrugsminister har naturligvis ikke tænkt sig, at det skulde blive Resultatet, men jeg tror, det bliver det Resultat, man maa regne med. Det er ikke blot af selve Vaarkornet, der skal erlægges Eksportafgift. Konsekvensen af, at denne Afgift skal erlægges, bliver, at der ogsaa tages Eksportafgift af Produkter af Vaarkorn, saaledes som her foreslaaet, Gryn, Malt, Øl, Spiritus m. v., og at den Afgift, der skal erlægges deraf, svarer til den, der afkræves Eksportørerne af, hvad der gaar ud af Landet. Men jeg tror, at der vil blive Anledning til mange Klager, naar man skal til at foretage denne Eksport, og navnlig tror jeg, at den, saaledes som den er tilrettelagt, vil føre til, at Prisen paa det Vaarkorn, der udbydes til Salg her i Landet, vil blive saa høj, at der vil opstaa store Vanskeligheder for Anvendelsen deraf til Produktion af Varer, der skal gaa ud af Landet som Eksportvarer.

Den højtærede Landbrugsminister har ment at kunne stille os i Udsigt, at der skal spares meget betydelige Beløb paa Administrationen af Kornloven, og det er muligt, at han kan faa Held til at spare noget, det tør jeg naturligvis ikke benægte. Men jeg er fuldstændig paa det rene med, at den højt-

ærede Landbrugsminister ikke kan spare de store Beløb, som han har opstillet for os i sine Beregninger. Den højtærede Landbrugsminister vil nedsætte Omkostningerne ved Lagerleje m. v. fra 22,9 Mill. Kr. i indeværende Aar til 10,7 Mill. Kr. i det kommende Aar. Det tror jeg er en Misforstaaelse af den højtærede Landbrugsminister. Jeg tror, det hurtigt vil gaa op for ham, at Lagerejerne i det væsentlige vil faa det samme i det kommende Aar for deres Lagre og deres Pasing af Rugen, som de har faaet sidste Aar. Efter hvad der er blevet mig meddelt, er Lagerejerne gaaet ind paa en ny Beregningsmaade for den Betaling, de skal have for at stille deres Lagre til Disposition og for at passe Brødkornet, og det er blevet mig sagt, at det almindeligvis af Lagerejerne opfattes saaledes, at den nye Overenskomst er lige saa fordelagtig for dem som den gamle, og at man ganske har set bort fra visse Beregninger, som man nødvendigvis har maattet foretage sidste Aar. Man faar fuld Erstatning ved den Overenskomst, som nu er truffet. Endelig er, saa vidt jeg kan forstaa, Forholdet utvivlsomt dette, at Lagerejeren kan faa en Ekstrafortjeneste derved, at man for Fremtiden afregner Brødkornet efter den hollandske Vægt. Det foreslaas jo, at den hollandske Vægts Yderpunkter skal være 114 og 118. Hvad der ligger under 114, skal betales med en mindre Pris — der bliver 40 Øres Fradrag pr. hkg —, og hvad der ligger over 118, skal betales med en tilsvarende højere Pris. Jeg maa her i et Indskud gøre den Bemærkning, at det forekommer mig, man allerede er gaaet for langt ned med de 114. Det er en meget lav Grænse, naar Talen er om Afregning efter hollandsk Vægt, en for lav Grænse, og det undrer mig noget, at den ærede Ordfører for Venstre (Hedegaard) vilde sige, at man skulde gaa endnu længere ned. Han sagde, at der var blevet gjort stor Uret mod Landmændene i Jylland, som dyrkede det lavvægtige Korn, derved, at de fik mindre for deres lavvægtige Korn end de, der dyrker sværvægtig Korn, fik for deres. Ja, men det er vel i og for sig ikke noget at gøre Indvending imod, det har dog altid været saaledes her i Verden, at man fik mindre for en daarlig end for en god Vare. Dyrker man Byg i Vestjylland, faar man heller ikke det for den pr. hkg, som der ydes for Byg dyrket paa Lolland. Dyrker man graa Havre i Jylland, faar man ikke den Betaling for den, som man faar andetsteds for gul Havre. Dyrker man lavvægtig Rug, kan man heller ikke faa den Betaling for den, som man kan faa for sværvægtig Rug. Jeg